

Ci, którzy wspierają Izrael, staną u boku Izraela przed sądem

Wprowadzenie

Od 2 marca 2025 roku Izrael nałożył całkowitą blokadę na Gazę, uniemożliwiając dostarczanie wszelkiej pomocy humanitarnej, w tym żywności, wody i zaopatrzenia medycznego, co doprowadziło do katastrofalnych konsekwencji, takich jak powszechny głód, zgony i załamanie systemów opieki zdrowotnej. Raporty opisują dzieci w stanie skrajnego wychudzenia, przypominające osoby wyzwolone z nazistowskich obozów koncentracyjnych, oraz szpitale niezdolne do leczenia pacjentów z powodu braku zaopatrzenia. Te działania, określone jako ludobójstwo przez Amnesty International i poparte niedawnym badaniem wśród specjalistów od ludobójstwa, naruszają międzynarodowe prawo humanitarne (IHL), prawo żydowskie (Halacha) oraz środki zapobiegawcze nakazane przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ) w 2024 roku. Sprawa o ludobójstwo wniesiona przez Republikę Południowej Afryki przeciwko Izraelowi przed ICJ, rozpoczęta w grudniu 2023 roku, jest wzmocniona dowodami na *actus reus* (czyn fizyczny) i *mens rea* (zamiar) zgodnie z Konwencją o Ludobójstwie z 1948 roku. Prawne i moralne obowiązki wynikające z Konwencji o Ludobójstwie oraz ram odpowiedzialności za ochronę (R2P), wzmocnione przez amerykańską ustawę o pomocy zagranicznej, podkreślają globalny imperatyw zapobiegania ludobójstwu, „zbrodni 中の zbrodni”. Niniejszy esej szczegółowo omawia te naruszenia, nakazy ICJ oraz dowody wspierające sprawę RPA, podkreślając, że przywódcy polityczni, którzy nadal wspierają Izrael pomimo mocnych dowodów na trwające ludobójstwo, mogą zostać oskarżeni o współudział i podżeganie do ludobójstwa oraz zbrodni wojennych na mocy prawa międzynarodowego i krajowego, co uwypukla głębokie moralne i historyczne znaczenie tego kryzysu.

Naruszenia prawa międzynarodowego

Międzynarodowe prawo humanitarne, regulowane przez Konwencje Genewskie z 1949 roku, Protokoły Dodatkowe oraz zwyczajowe IHL, ustanawia jasne standardy ochrony cywilów podczas konfliktów zbrojnych. Działania Izraela w Gazie naruszają kilka kluczowych zasad:

1. Ochrona cywilów i zakaz głodzenia:

- Czwarta Konwencja Genewska (Artykuł 27) nakazuje humanitarne traktowanie cywilów, zabraniając działań powodujących niepotrzebne cierpienie. Artykuł 54 Protokołu Dodatkowego I oraz zwyczajowe IHL (Reguła ICRC 53) wyraźnie zakazują głodzenia cywilów jako metody prowadzenia wojny. Statut Rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego (ICC) klasyfikuje celowe głodzenie jako zbrodnię wojenną (Artykuł 8(2)(b)(xxv)).

- Blokada Izraela, która od marca 2025 roku uniemożliwia dostarczanie żywności, wody i zaopatrzenia medycznego, bez rozróżnienia atakuje 2,3 miliona cywilów w Gazie, prowadząc do udokumentowanych zgonów z głodu i poważnego niedożywienia, jak podaje Amnesty International (2025). Stanowi to ludobójstwo, co potwierdzają Amnesty International oraz badanie specjalistów od ludobójstwa, którzy twierdzą, że celowe pozbawianie spełnia kryteria Konwencji o Ludobójstwie (Amnesty International, 2025; Badanie Specjalistów od Ludobójstwa, 2024).

2. Obowiązek ułatwienia pomocy humanitarnej:

- Artykuł 70 Protokołu Dodatkowego I oraz Reguła ICRC 55 wymagają od stron umożliwienia szybkiego i niezakłóconego dostępu pomocy humanitarnej dla cywilów. Całkowity zakaz Izraela na pomoc, w tym na konwoje finansowane przez USA, narusza ten obowiązek, a UNRWA raportuje, że od ponad 14 tygodni do Gazy nie dotarła żadna pomoc (Raport Sytuacyjny UNRWA #172, 2024).

3. Kara zbiorowa:

- Artykuł 33 Czwartej Konwencji Genewskiej zabrania kar zbiorowych. Blokada karze całą populację Gazy za działania Hamasu, co stanowi zbrodnię wojenną, jak podkreśliła Human Rights Watch (2023).

4. Amerykańska ustawa o pomocy zagranicznej (Sekcja 620I):

- Sekcja 620I zakazuje pomocy wojskowej krajom ograniczającym amerykańską pomoc humanitarną. Blokada Izraela na pomoc finansowaną przez USA, udokumentowana w wyciekłej notatce Departamentu Stanu (DAWN, 2025), narusza tę ustawę, a prawodawcy tacy jak senator Bernie Sanders wzywają do zawieszenia pomocy wojskowej (Sanders, 2024). Odzwierciedla to moralny i prawny imperatyw zapobiegania ludobójstwu, zgodny z wezwaniem Konwencji o Ludobójstwie do działania przeciwko takim zbrodniom.

Naruszenia prawa żydowskiego (Halacha)

Prawo żydowskie, czyli Halacha, oparte na Torze, Talmudzie i interpretacjach rabinicznych, podkreśla etyczne postępowanie, nawet w czasie wojny. Kluczowe zasady obejmują:

1. Pikuach Nefesz:

- Zasada *pikuach nefesz* (ratowanie życia), zakorzeniona w Talmudzie (Yoma 85b), stawia zachowanie ludzkiego życia ponad niemal wszystkimi innymi przykazaniami. Blokada, powodująca głód i śmierć, bezpośrednio sprzeciwia się tej zasadzie, narażając życie cywilów na niepotrzebne ryzyko.

2. Prawa wojny (*Din Milchama*):

- Majmonides w *Miszne Tora* (Prawa Królów i Ich Wojen 6:7) stanowi, że podczas oblężenia jedna strona musi pozostać otwarta, aby umożliwić cywilom dostęp do podstawowych potrzeb, zakazując całkowitych blokad. Całkowita blokada Izraela, zamykająca wszystkie punkty wejścia, narusza tę zasadę, powodując powszechne cierpienie wśród niebędących stroną konfliktu, w tym dzieci, jak podaje OHCHR (2025).

Jako państwo identyfikujące się z wartościami żydowskimi, działania Izraela naruszają etyczne nakazy Halachy, w szczególności *pikuach nefesz*, które wymaga priorytetowego traktowania ochrony życia.

Naruszenie środków zapobiegawczych ICJ

W sprawie o ludobójstwo wniesionej przez RPA przeciwko Izraelowi, ICJ wydał w 2024 roku wiążące środki tymczasowe w celu zapobiegania ludobójstwu i zapewnienia dostępu humanitarnego:

- **26 stycznia 2024:** Nakazał Izraelowi zapobiegać czynom objętym Artykułem II Konwencji o Ludobójstwie, w tym zabijaniu, powodowaniu poważnych szkód oraz tworzeniu warunków prowadzących do fizycznego zniszczenia, oraz zapewnieniu pomocy humanitarnej (Nakaz ICJ, 2024).
- **28 marca 2024:** Ze względu na pogarszające się warunki, w tym głód, ICJ powtórzył potrzebę niezakłóconego dostępu humanitarnego na całym obszarze Gazy (Nakaz ICJ, 2024).
- **24 maja 2024:** Nakazał Izraelowi wstrzymanie ofensywy wojskowej w Rafah oraz zapewnienie warunków, które nie prowadzą do fizycznego zniszczenia Palestyńczyków, z naciskiem na niezakłócony dostęp do pomocy (Nakaz ICJ, 2024).

Całkowita blokada Izraela od marca 2025 roku, blokująca wszelką pomoc i prowadząca do głodu, jest w bezpośredniej sprzeczności z tymi nakazami. Oświadczenia izraelskich urzędników, takie jak deklaracja ministra finansów Bezalela Smotricha z kwietnia 2025 roku, że „nawet jedno ziarno pszenicy nie wejdzie do Gazy” (Middle East Eye, 2025), wskazują na nieprzestrzeganie, wzmacniając sprawę RPA.

Obowiązki prawne wynikające z Konwencji o Ludobójstwie

Konwencja z 1948 roku w sprawie Zapobiegania i Karania Zbrodni Ludobójstwa nakłada na państwa określone obowiązki w celu zapobiegania i karania ludobójstwa, zdefiniowanego jako czyny dokonane z zamiarem zniszczenia, w całości lub części, grupy narodowej, etnicznej, rasowej lub religijnej (Artykuł II). Kluczowe obowiązki obejmują:

1. Zapobieganie (Artykuł I):

- Państwa muszą podjąć wszelkie środki w ich mocy, aby zapobiec ludobójstwu, w tym działania dyplomatyczne, ekonomiczne i militarne w celu powstrzymania trwających aktów ludobójstwa. Orzeczenie ICJ z 2007 roku w sprawie *Bośnia przeciwko Serbii* wyjaśniło, że państwa muszą działać, gdy mają wpływ na podmioty dokonujące ludobójstwa, np. poprzez dostawy broni lub wsparcie polityczne (ICJ, 2007).
- W Gazie państwa udzielające Izraelowi pomocy wojskowej lub ekonomicznej, takie jak USA, Wielka Brytania i Niemcy, muszą zapewnić, że ich wsparcie nie ułatwia ludobójstwa. Brak działań niesie ryzyko naruszenia tego obowiązku.

2. Karanie (Artykuł III):

- Państwa muszą ścigać lub ekstradować osoby odpowiedzialne za ludobójstwo, w tym współudział (Artykuł III). Dotyczy to izraelskich urzędników, co potwierdzają nakazy aresztowania ICC wydane w listopadzie 2024 roku za głód jako zbrodnię wojenną (ICC, 2024).

3. Brak współudziału (Artykuł III(e)):

- Państwa nie mogą być współwinnymi ludobójstwa, w tym poprzez dostarczanie broni lub wsparcia podmiotom dokonującym aktów ludobójstwa. Kraje dostarczające broń Izraelowi ryzykują współudział, jeśli ułatwia to blokadę (Amnesty International, 2025).

4. Jurysdykcja i współpraca (Artykuły V-VI):

- Państwa muszą wprowadzić krajowe ustawodawstwo w celu egzekwowania Konwencji oraz współpracować z międzynarodowymi trybunałami, takimi jak ICJ i ICC. Sprawa RPA, poparta przez ponad 30 państw, odzwierciedla tę współpracę, naciskając na ICJ, aby pociągnął Izrael do odpowiedzialności (Komunikat prasowy ICJ, 2025).

Obowiązki prawne wynikające z odpowiedzialności za ochronę (R2P)

Odpowiedzialność za ochronę, zatwierdzona przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2005 roku (Dokument Wynikowy Szczytu Światowego, paragrafy 138-139), zobowiązuje państwa do ochrony ludności przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości. R2P składa się z trzech filarów:

1. Filar I: Odpowiedzialność państwa:

- Każde państwo musi chronić swoją ludność przed ludobójstwem. Izrael, jako mocarstwo okupacyjne w Gazie, nie wywiązuje się z tego obowiązku, wprowadzając blokadę powodującą głód i śmierć (OHCHR, 2025).

2. Filar II: Wsparcie międzynarodowe:

- Społeczność międzynarodowa musi wspierać państwa poprzez środki dyplomatyczne, humanitarne i inne. Kraje takie jak Jordania i Egipt próbowały dostarczać pomoc, ale blokada Izraela utrudnia te wysiłki (Middle East Eye, 2025).

3. Filar III: Szybka i zdecydowana reakcja:

- Jeśli państwo nie chroni swojej ludności, społeczność międzynarodowa musi podjąć zbiorowe działania, w tym poprzez Radę Bezpieczeństwa ONZ. Niespełnienie przez Izrael nakazów ICJ aktywuje ten obowiązek, choć weta USA zablokowały działania (Rada Bezpieczeństwa ONZ, 2024).

Dowody na ludobójstwo: *Actus Reus* i *Mens Rea*

Sprawa o ludobójstwo RPA twierdzi, że działania Izraela w Gazie, w tym blokada z 2025 roku, stanowią ludobójstwo, co potwierdzają Amnesty International i specjaliści od ludobójstwa:

1. *Actus Reus* (Czyny fizyczne):

- Konwencja o Ludobójstwie (Artykuł II) definiuje ludobójstwo jako czyny, w tym zabijanie, powodowanie poważnych szkód cielesnych lub psychicznych oraz narzucanie warunków życia obliczonych na fizyczne zniszczenie. Blokada Izraela spełnia te kryteria:
 - **Zabijanie i poważne szkody:** Zgony z głodu, wychudzone dzieci i załamanie szpitali stanowią zabijanie i poważne szkody (Amnesty International, 2025).
 - **Warunki życia:** Blokada tworzy warunki do fizycznego zniszczenia, z ponad połową populacji Gazy borykającą się z „katastrofalnym” głodem (OHCHR, 2025).

2. Mens Rea (Zamiar):

- Konwencja wymaga zamiaru zniszczenia, w całości lub części, grupy (Palestyńczyków w Gazie). Oświadczenia urzędników, takich jak Yoav Gallant (2023), Bezalel Smotrich (2025) i Moshe Saada (2025), wskazują na zamiar głodzenia mieszkańców Gazy, jak podają Amnesty International i The Washington Post (2025).

Odpowiedzialność prawna przywódców politycznych wspierających Izrael

Przywódcy polityczni, którzy nadal wspierają Izrael pomimo mocnych dowodów na trwające ludobójstwo, ryzykują oskarżenia o współudział i podżeganie do ludobójstwa oraz zbrodni wojennych na mocy prawa międzynarodowego i krajowego, ponieważ ich działania mogą ułatwiać lub umożliwiać naruszenia Izraela:

1. Prawo międzynarodowe:

- **Konwencja o Ludobójstwie (Artykuł III(e)):** Współudział w ludobójstwie obejmuje udzielanie wsparcia materialnego, takiego jak broń, finansowanie lub osłona dyplomatyczna, które ułatwiają akty ludobójstwa. Przywódcy w krajach takich jak USA, Wielka Brytania i Niemcy, dostarczające Izraelowi broń i pomoc wojskową, mogą ponosić odpowiedzialność, jeśli ich wsparcie umożliwia blokadę. Na przykład USA zapewniają ponad 3 miliardy dolarów rocznie na pomoc wojskową, pomimo dowodów na ludobójstwo (Raporty CRS, 2025; Amnesty International, 2025).
- **Statut Rzymski (Artykuł 25(3)(c)):** ICC może ścigać osoby, które pomagają, podżegają lub wspierają w zbrodniach wojennych, w tym głodzeniu. Dostarczanie broni lub blokowanie rezolucji ONZ może stanowić taką pomoc. Organizacje praw człowieka wezwały do dochodzeń w sprawie urzędników USA, Wielkiej Brytanii i Niemiec za ich rolę w uzbrajaniu Izraela, powołując się na współudział w głodzeniu i ludobójstwie (The Guardian, 2025).
- **Zwyczajowe IHL:** Państwa i osoby fizyczne nie mogą przyczyniać się do naruszeń IHL. Przywódcy oferujący bezwarunkowe wsparcie ryzykują odpowiedzialność za ułatwianie zbrodni wojennych, takich jak kara zbiorowa i głodzenie. Orzeczenie ICJ z 2007 roku w sprawie *Bośnia przeciwko Serbii* ustaliło,

że państwa mające wpływ na sprawców muszą działać, aby zapobiec ludobójstwu, lub ponieść odpowiedzialność (ICJ, 2007).

- **Jurysdykcja uniwersalna:** Niektóre państwa pozwalają na ściganie międzynarodowych zbrodni niezależnie od miejsca ich popełnienia. Przywódcy mogą stanąć przed działaniami prawnymi w krajach takich jak Hiszpania czy Belgia, gdzie stosowana jest jurysdykcja uniwersalna w sprawach ludobójstwa (Al Jazeera, 2025).

2. Prawo krajowe:

- **Prawo amerykańskie:**
 - Ustawa o pomocy zagranicznej (Sekcja 620I) zakazuje pomocy wojskowej krajom ograniczającym pomoc humanitarną USA. Przywódcy ignorujący naruszenia Izraela, udokumentowane przez DAWN (2025), mogą napotkać krajowe wyzwania prawne za naruszenie tej ustawy, zwłaszcza w świetle wezwań prawodawców, takich jak senator Bernie Sanders, do zawieszenia pomocy (Sanders, 2024).
 - Ustawa o Wdrożeniu Konwencji o Ludobójstwie (18 U.S.C. § 1091) pozwala na ściganie obywateli USA za współudział w ludobójstwie. Urzędnicy zatwierdzający pomoc dla Izraela mogą być celem, zwłaszcza jeśli sądy uznają, że takie wsparcie ułatwia akty ludobójstwa (DAWN, 2025).
 - Organizacje pozarządowe złożyły pozwy przeciwko urzędnikom USA, zarzucając naruszenia prawa krajowego i międzynarodowego poprzez kontynuację sprzedaży broni Izraelowi, z toczącymi się sprawami w sądach federalnych (Reuters, 2025).
- **Prawo brytyjskie:**
 - Ustawa o Międzynarodowym Trybunale Karnym z 2001 roku umożliwia ściganie obywateli Wielkiej Brytanii za pomoc w zbrodniach wojennych lub ludobójstwie. Eksport broni do Izraela, pomimo dowodów na ludobójstwo, wywołał wyzwania prawne przeciwko brytyjskim urzędnikom, a aktywiści dążą do wstrzymania licencji (Al Jazeera, 2025).
 - Brytyjski Kodeks Ministerialny wymaga zgodności z prawem międzynarodowym, a niezaangażowanie się w kwestię współudziału może prowadzić do odpowiedzialności krajowej, jak widać w publicznych dochodzeniach w sprawie sprzedaży broni (The Guardian, 2025).
- **Prawo niemieckie:**
 - Niemiecki Kodeks Zbrodni Przeciwko Prawu Międzynarodowemu (VStGB) penalizuje współudział w ludobójstwie i zbrodniach wojennych. Kontynuacja eksportu broni do Izraela, pomimo nakazów ICJ, doprowadziła do pozwów przeciwko niemieckim urzędnikom, a sądy rozpatrują, czy eksport narusza międzynarodowe obowiązki (DW, 2025).
 - Konstytucyjne zaangażowanie Niemiec w prawa człowieka, zakorzenione w jego frameworku prawnym po Holokauście, zwiększa presję na przywódców, aby uniknąć współudziału (Niemieckie Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych, 2025).
- **Inne jurysdykcje:**

- Kraje takie jak Kanada, Francja i Holandia, posiadające krajowe prawa penalizujące współudział w międzynarodowych zbrodniach, stoją pod rosnącą presją, aby zbadać przywódców wspierających Izrael. Na przykład kanadyjska ustawa o zbrodniach przeciwko ludzkości i zbrodniach wojennych pozwala na ściganie urzędników zaangażowanych w eksport broni (Reuters, 2025).
- Francuski kodeks karny zawiera przepisy dotyczące współudziału w ludobójstwie, a organizacje pozarządowe złożyły skargi przeciwko urzędnikom za sprzedaż broni Izraelowi (Le Monde, 2025).

3. Studia przypadków i precedensy:

- **Darfur (2009):** ICC wydał nakazy aresztowania dla sudańskich urzędników, w tym za współudział w ludobójstwie, ustanawiając precedens dla ścigania przywódców umożliwiających okrucieństwa poprzez wsparcie materialne (ICC, 2009).
- **Srebrenica (1995):** Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (ICTY) skazał osoby za współudział i podżeganie do ludobójstwa poprzez dostarczanie wsparcia logistycznego, ustanawiając odpowiedzialność za pośrednie wkłady (ICTY, Prokurator przeciwko Krstić, 2001).
- **Mjanma (2017):** Raporty ONZ wezwały do dochodzeń w sprawie międzynarodowych aktorów dostarczających broń Mjanmie podczas ludobójstwa Rohingya, podkreślając ryzyko współudziału dla państw i przywódców (Rada Praw Człowieka ONZ, 2018).
- Te precedensy sugerują, że przywódcy wspierający Izrael poprzez broń, finansowanie lub osłonę dyplomatyczną mogą podlegać podobnej kontroli, zwłaszcza gdy gromadzą się dowody na ludobójstwo.

4. Praktyczne implikacje:

- **Ściganie przez ICC:** Nakazy aresztowania ICC z listopada 2024 roku dla izraelskich urzędników za głodzenie jako zbrodnię wojenną wskazują na aktywną fazę dochodzenia, która może rozszerzyć się na zagranicznych przywódców udzielających wsparcia. Organizacje pozarządowe, takie jak Amnesty International, wezwały ICC do zbadania urzędników USA, Wielkiej Brytanii i Niemiec za współudział (Amnesty International, 2025).
- **Krajowe pozwycy:** Przywódcy stają przed rosnącymi krajowymi wyzwaniami prawnymi, z pozwami w USA, Wielkiej Brytanii i Niemczech, zarzucającymi naruszenia krajowych praw zakazujących współudziału w ludobójstwie i zbrodniach wojennych (Reuters, 2025; DW, 2025).
- **Konsekwencje reputacyjne i polityczne:** Przywódcy ryzykują sprzeciw publiczny i szkody dla reputacji, jak widać w protestach i kampaniach przeciwko urzędnikom wspierającym działania Izraela (Al Jazeera, 2025).
- **Sankcje i zakazy podróży:** Przywódcy zamieszani we współudział mogą stanąć przed sankcjami lub ograniczeniami w podróżowaniu, jak w przypadkach dotyczących sudańskich i syryjskich urzędników (Rada Bezpieczeństwa ONZ, 2011).

5. Dowody wyzwalające odpowiedzialność:

- **Raporty Amnesty International:** Szczegółowa dokumentacja blokady Izraela jako ludobójstwa, z wezwaniami do odpowiedzialności dla państw ją umożliwiających (Amnesty International, 2025).
- **Badanie specjalistów od ludobójstwa:** Badanie z 2024 roku potwierdzające działania Izraela jako ludobójstwo, zwiększające presję na wspierające państwa (Badanie Specjalistów od Ludobójstwa, 2024).
- **Nakazy ICJ:** Nieprzestrzeganie przez Izrael nakazów z 2024 roku dostarcza podstaw prawnych do pociągnięcia wspierających państw do odpowiedzialności za nie zapobieganie ludobójstwu (Nakazy ICJ, 2024).
- **Raporty ONZ:** Ostrzeżenia ekspertów ONZ o „trwającym ludobójstwie” w Gazie implikują państwa, które nadal udzielają wsparcia (OHCHR, 2025).

Ludobójstwo jako „zbrodnia 中の zbrodni”

Ludobójstwo jest „zbrodnią 中の zbrodni” w prawie międzynarodowym, niezmywalną plamą na historii ludzkości z powodu zamiaru unicestwienia całych grup. Termin ten, stworzony przez Raphaela Lemkina w 1944 roku i skodyfikowany w Konwencji o Ludobójstwie z 1948 roku, ma na celu zapobieganie okrucieństwom, takim jak Holokaust. Konwencja o Ludobójstwie, R2P oraz krajowe prawa, takie jak amerykańska ustawa o pomocy zagranicznej, nakładają prawny i moralny imperatyw zapobiegania i karania ludobójstwa, z odpowiedzialnością państw i przywódców za bezczynność lub współudział.

Wsparcie dla sprawy RPA przed ICJ

Sprawa RPA, poparta przez ponad 30 państw, jest wzmocniona nieprzestrzeganiem przez Izrael nakazów ICJ, międzynarodowym wsparciem, dowodami humanitarnymi oraz działaniami ICC. Ryzyko oskarżeń przeciwko przywódcom politycznym wspierającym Izrael podkreśla pilność zajęcia się tym kryzysem.

Wniosek

Całkowita blokada Gazy przez Izrael od marca 2025 roku stanowi ludobójstwo, naruszając międzynarodowe prawo humanitarne, prawo żydowskie i środki ICJ. Konwencja o Ludobójstwie oraz R2P nakładają surowe obowiązki na państwa, aby zapobiegać i karać ludobójstwo, obowiązki, które Izrael i jego wspierające państwa ryzykują naruszyć. Przywódcy polityczni, którzy nadal wspierają Izrael poprzez broń, finansowanie lub osłonę dyplomatyczną, pomimo mocnych dowodów na ludobójstwo, mogą zostać oskarżeni o współudział i podżeganie do ludobójstwa oraz zbrodni wojennych na mocy prawa międzynarodowego i krajowego, w tym amerykańskiej ustawy o pomocy zagranicznej, brytyjskiej ustawy ICC i niemieckiego VStGB. Społeczność międzynarodowa musi działać zdecydowanie, aby powstrzymać te okrucieństwa i zapewnić sprawiedliwość, gwarantując, że ci, którzy w tym kryzysie stoją u boku Izraela, odpowiedzą przed sądem.

Kluczowe cytowania

- Raport Sytuacyjny UNRWA #172

- Amnesty International: Blokada Izraela
- OHCHR: Trwające ludobójstwo
- Nakazy ICJ 2024
- Oświadczenie Smotricha
- DAWN: Sekcja 620I
- Sanders: Ustawa o Pomocy Zagranicznej
- Nakazy aresztowania ICC
- Bośnia przeciwko Serbii
- Dokument Wynikowy Szczytu Światowego 2005
- Human Rights Watch: IHL w Gazie